Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XVIII. Kraków, dnia 23 lutego 1935. Nr. 7.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Pośrednictwo ubezpieczeniowe

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 20-go października 1934 poz. 864 Dz. U. uregulowało pośrednictwo czyli pośredniczenie ubezpieczeniowe, stawiając zasadę, że to pośrednictwo może się odbywać tylko z zachowaniem przepisów tego rozporządzenia.

Co to jest pośredniczenie ubezpieczeniowe?

Za pośredniczenie ubezpieczeniowe uważa to rozporządzenie:

1) zawierane za wynagrodzeniem umów ubezpieczenia w imieniu zakładów ubezpieczeń;

2) pośredniczenie za wynagrodzeniem w zawieraniu umów ubezpieczenia.

Rozporządzenie wyłącza z pod działania przepisów tegoż pewne rodzaje pośredniczenia, które wymienia w art. 2 rozp., np. zawierania umów ubezpieczenia w charakterze członka zarządu zakładu ubezpieczeń lub na podstawie prokury, pośredniczenie przy zawieraniu umów reasekuracyjnych.

Jakie są rodzaje pośrednictwa ubezpieczeniowego?

Pośredniczenie mogą wykonywać wyłącznie:

1) ajenci ubezpieczeniowi, t. j. osoby, którym zakład ubezpieczeń powierzył stałe pośredniczenie ubezpieczeniowe,

2) maklerzy ubezpieczeniowi, t. j. osoby, które nie pozostając w stałym stosunku umownym z zakładem ubezpieczeń działają na podstawie zlecenia zawarcia lub zapośredniczenia umowy ubezpieczenia, a które otrzymały zezwolenie na wykonywanie zawodu maklera ubezpieczeniowego.

Ajenci ubezpieczeniowi mogą się posługiwać przy wykonywaniu pośredniczego ubezpieczeniowego pomocnikami.

Jakie są zasady co do zarejestrowania ajentów ubezpieczeniowych?

Zakład ubezpieczeń obowiązany jest zgłosić ajenta do rejestru ajentów ubezpieczeniowych, prowadzonego przez władzę nadzorczą, którą jest Minister Skarbu a jego organem państwowy Urząd Kontroli ubezpieczeń. Zgłoszenie to ma nastąpić w ciągu siedmiu dni od dnia powierzenia ajentowi stałego pośredniczenia ubezpieczeniowego. Prawo zgłoszenia służy również ajentowi. W pewnych wypadkach, wyszczególnionych w art. 6 rozporządzenia, władza nadzorcza może odmówić wpisania do rejestru (np. jeżeli zgłoszona osoba nie posiada dostatecznych kwalifikacyj moralnych, albo kwalifikacyj do wykonywania zawodu ajenta ubezpieczeniowego). Jeżeli władza nadzorcza w ciągu 6 tygodni od daty otrzymania zgłoszenia nie zawiadomi zakładu ubezpieczeń o odmowie wpisania do rejestru, uważa się, że wpis został dokonany. Odmowę wpisu władza nadzorcza podaje do wiadomości wszystkim zakładom ubezpieczeń, a w takim wypadku osoby takiej nie wolno zatrudniać w charakterze ajenta od daty otrzymania tego zawiadomienia.

Może też nastąpić skreślenie z rejestru, w szczególności w razie nie wykonywania zawodu dłużej niż przez przeciąg jednego roku.

Ajent ubezpieczeniowy jest obowiązany zgłosić każdego swego pomocnika bezpośrednio władzy nadzorczej, która prowadzi wykaz pomocników. Do czasu zgłoszenia nie wolno ajentowi posługiwać się pracą pomocnika. Władza nadzorcza może zakazać zatrudnienia danego pomocnika, jeżeli ten nie posiada dostatecznych kwalifikacyj moralnych lub jego działalność wpływa ujemnie na prawidłowy rozwój ubezpieczeń.

Jakie są obowiązki ajenta?

Ajent jest obowiązany: 1) mieć wywieszone w swym lokalu pełnomocnictwo do pośredniczenia, 2) okazać stronie przy pierwszej czynności zmierzającej do zawarcia umowy ubezpieczenia dokument, stwierdzający poruczony mu zakres uprawnień; 3) przesyłać zakładowi sprawozdania, dokumenty, zainkasowane składki i zaliczki na te składki w sposób i w terminach umówionych z zakładem; 4) zwrócić zakładowi pełnomocnictwo, wydane mu legitymacje, akty i t. d., o ile pełnomocnictwo wygasło albo zostało cofnięte, albo ajent został skreślony z rejestru; 5) zachować tajemnice handlowe i techniczne zakładu, a w szczególności wiadomości o zakładzie ubezpie-

(Ciąg dalszy na str. 11-tej)

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVIII. Kraków, dnia 23 lutego 1935 Nr. 7.

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp w tekście **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450**, Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Echa tygodnia.

Dyskusja budżetowa w Sejmie nie nastraja nas bynajmniej optymistycznie. Właściwie każda sesja budżetowa Sejmu przynosi nam nową wiązankę podatków, nakładanych specjalnie na ludność miejską, ale tym razem mieliśmy prawo spodziewać się jakiegoś, lekkiego bodaj zwrotu w nastawionej na skrajny fiskalizm polityce skarbowej i ekonomicznej rządu. Budżet państwowy kuleje wszak już szósty rok, każdy rok przynosi nam coraz większe deficyty, po miastach rozlega się coraz donośniejszy głos rozpaczy z powodu morderczego nacisku śruby podatkowej — kiedy, jak nie teraz, jest czas na gruntowną rewizję polityki podatkowej, która daje rządowi same deficyty budżetowe, a niszczy od podstaw nasze życie gospodarcze?

Okazuje się jednak, że rząd nie uważa okresu obecnego za właściwy do zmiany polityki podatkowej. Mowa posła Miedzińskiego, generalnego referenta budżetowego Sejmu, natchnęła nas początkowo nadzieją. Poseł Miedziński mówił głosem miljonowych rzesz obywateli, gdy występował przeciw zachłanności urzędów skarbowych, przeciw tropieniu podatnika, jak zwierzyny, przeciw szukaniu dziury w całem przez urzędników skarbowych i przeciw niewłaściwym praktykom sekwestratorów. „Gdyby jakiś bank, — mówił poseł Miedziński — postępował ze swą klijentelą tak, jak urząd skarbowy z podatnikami, to straciłby całą klijentelę i popadłby w plajtę“. W kilka dni po tej wspaniałej mowie, która takim optymizmem i wiarą w przyszłość natchnęła podatników, przyszła druga mowa posła Miedzińskiego, która stanowiła dokładne zaprzeczenie zajętego poprzednio stanowiska. Poseł Miedziński wzywał do płacenia podatków, tak, jak gdyby większość ludzi uchylała się w Polsce od płacenia podatków. W tej drugiej mowie nie było już ani jednego akcentu krytyki polityki podatkowej, ani jednego momentu ujęcia się za znękanym podatnikiem, ani jednego błysku nadziei. Same popędzania do płacenia, same hasła, skierowane do wynędzniałych kieszeni podatników. „Dobrze płacić“!

Na łamach „Gazety Polskiej“ ukazał się ostatnio charakterystyczny dla naszych stosunków artykuł. W „okienku“ tego poważnego dziennika zabrał głos jeden z naszych najwybitniejszych i najwpływowszych polityków ekonomicznych, który całą nadzieję na poprawę sytuacji ekonomicznej pokłada w — nowych podatkach, nakładanych na miasta.

„Najprostszą formą jest tu obniżenie ciężarów publicznych wsi przez przesunięcie ich na ludność miejską.

Konieczność użycia tego środka wydaje się tembardziej pilna, iż dotychczas ludność miejska była raczej uprzywilejowana w korzystaniu z ogólnego spadku ciężarów publicznych.

Kto wie, czy nie tu właśnie tkwi przyczyna nieosiągnięcia dotychczas zamierzonego celu. Gdyż sztywne, a nawet wzrastające ciężary rolnictwa (10 proc. interwencyjny podatek do podatku gruntowego z roku 1933, 44 proc. gruntowego jako stała danina majątkowa z r. 1933, wreszcie wzrastające zaległości mnożne, jak macica, w odsetki), działać musiały niby wialnia wyrzucająca zboże na rynek. Pod przymusem sekwestratora sprzedaje się tanio i bez kalkulacji. Zwłaszcza jeśli z 1.400 milj. gotówkowego dochodu — wieś musi oddawać w formie świadczeń publicznych około 250 miljonów.

Jednak pewne zasadnicze potrzeby państwa są mało elastyczne i zniżka obciążeń publicznych rolnictwa nie może się odbyć kosztem ich zaniedbania. Z drugiej zaś strony zwiększanie obciążenia wytwórczości przemysłowej opóźniałoby potrzebną zniżkę cen.

Zestawienie tych trzech prawd narzuca jako praktyczne wyjście następujący szemat:

zmniejszenie obciążeń publicznych wsi;

odpowiednie dla obsłużenia potrzeb ogólno-państwowych zwiększenie obciążeń ludności miejskiej;

zrekompensowanie tej zwyżki przez zniżkę obciążeń na świadczenia socjalne.

Niema rady“.

A więc chce się dalej brnąć w tym wadliwym systemie! Nic się nie zmieniło w poglądach od dziesięciu lat, kiedy to uważano, że miasto może zginąć pod brzemieniem ciężarów, byleby wieś nie płaciła podatków Wszystko ma pokryć miasto! Zwolniona od obowiązków podatkowych wieś będzie — zdaniem reprezentantów tego poglądu — miała więcej pieniędzy na kupowanie artykułów przemysłowych, a zatem przyczyni się do powiększenia produkcji przemysłowej

i obrotów gospodarczych, których wzrost poprawi również położenie ludności miejskiej. Z tego założenia wychodząc zwalnia się wieś od obowiązku płacenia długów, zwolniło się wieś od obowiązku płacenia podatku obrotowego i szeregu innych świadczeń publicznych, które ponosi ludność wiejska, a teraz chce się cały ciężar podatkowy wsi przerzucić na miasta.

Rozważmy konsekwencje takiej polityki. Wieś będzie wprawdzie zwolniona z płacenia podatków, ale z tego nie wynika jeszcze, aby wieś miała pieniądze na kupno artykułów przemysłowych. Najważniejszem zagadnieniem dla chłopa jest zresztą nie obowiązek płacenia podatków, lecz cena produktów rolnych. Jeżeli cena produktów rolnych pójdzie w górę, to rolnik będzie miał pieniądze i na zapłacenie podatku i na kupno artykułów przemysłowych. Kiedy cena produktów rolnych pójdzie w górę? Pójdzie ona w górę wtedy, gdy na produkty te będzie zbyt. Podobnie, jak miasto jest skazane na zbyt artykułów przemysłowych na wsi, tak i wieś jest skazana na zbyt artykułów rolnych w mieście. Miasto jest najlepszym i największym konsumentem wsi. Chłop, sprzedający w mieście wieprzaka lub mleko otrzymuje odrazu odpowiednią cenę, bez dopłat rządowych z tytułu premji eksportowych i bez uciążliwych przepisów standaryzacyjnych. Z chwilą, kiedy miasto będzie przeciążone podatkami, zmniejszy się konsumcja w mieście. Mieszczanin, który będzie miał do zapłacenia większy podatek, ograniczy swą konsumcję mięsa, masła, sera i jaj, co doprowadzi do skurczenia się zbytu produktów rolnych i do spadku cen. Chłop straci w ten sposób to, co zyskał na ulgach podatkowych. Akcja przerzucania ciężarów podatkowych wsi na miasto oznacza więc podcinanie gałęzi, na której siedzi wieś.

Nie występujmy wcale przeciwko ulgom podat-

kowym wsi. Wręcz przeciwnie. Uznajemy całkowicie doniosłość ulg podatkowych dla wsi, ale nie kosztem miast. Rząd winien wystąpić z generalną reformą podatkową, któraby zmniejszyła ogólne obciążenie podatkowe państwa i to zarówno miast, jak i wsi. Tylko w ten sposób przyniesie ulgę wsi, a z nią i całemu życiu gospodarczemu.

5 lat stale się pogłębiających deficytów skarbowych nie przekonało jeszcze, niestety, rządu o tem, że dotychczasowa jego polityka powiększania ciężarów podatkowych mści się przedewszystkiem na budżecie a zatem na rządzie samym. Ile lat deficytu budżetowego, ile lat nędzy, ile lat rozpaczliwych apelów o pomoc — trzeba na to?

Nowy okólnik w sprawie stosowania ordynacji podatkowej.

Ministrestwo skarbu skierowało do Izb skarbowych nowy, bardzo doniosły okólnik w sprawie stosowania postanowień ordynacji podatkowej. W okólniku tym min. skarbu wyjaśnia, że do uchylania wymiarów upoważniony jest wyłącznie dyrektor Izby skarbowej. Uprawnienie to nie może być przelane na naczelnika wydziału II. Uchylanie wymiaru może nastąpić jedynie w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie i tylko na skutek podania, wniesionego po upływie terminu odwoławczego.

Uchylenie wymiaru na skutek wniesionych w terminie odwołań jest niedopuszczalne. Dotychczasowe postanowienie, upoważniające dyrektorów Izb skarbowych do uchylania orzeczeń komisji odwoławczej, obowiązuje nadal tylko w stosunku do orzeczeń, wydanych przez komisję odwoławczą przed dniem 1 października ub. roku.

Do rozstrzygania odwołań od wymiaru podatku przemysłowego od obrotu i podatku dochodowego, wnoszonych przez osoby prawne, podlegające kompetencji wymiarowej urzędów skarbowych, powołane są komisje odwoławcze. Na członków komisji odwoławczej mogą być powoływani również członkowie zarządu i prokurenci tych osób prawnych, które podpadają pod kompetencję komisji odwoławczej. Płatnicy karani za wykroczenia porządkowe, mogą być członkami komisji odwoławczej.

W dalszym ciągu ministerstwo skarbu wyjaśnia, że badanie ksiąg przychodu i rozchodu lekarzy powinien przeprowadzić osobiście naczelnik urzędu skarbowego lub kierownik działu wymiarowego.

Bieg przedawnienia prawa do uskutecznienia wymiary podatku rozpoczyna się z dniem 31 grudnia tego roku, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Na pisemną prośbę o udzielenie podstaw wymiaru, władza wymiarowa obowiązana jest podać do wiadomości płatnika materjały i dane liczbowe, znajdujące się w arkuszu wymiarowym płatnika, na których

bezpośrednio opiera się obliczenie podstawy wymiaru podatku.

Min. skarbu w okólniku podnosi, że płatnik może powołać się na dowody, przedłożone w latach ubiegłych i znajdujące się w jego aktach wymiarowych. Płatnikowi służy prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego również od postanowień, wydanych w drugiej instancji.

Płatników, którzy w odwołaniach, wniesionych w czasie od 1 października ub. roku do 1 lutego br. wyrazili życzenie złożenia ustnych wyjaśnień na posiedzeniu komisji odwoławczej, lecz nie uiścili opłaty, należy w drodze wyjątku wezwać do uiszczenia tej opłaty w terminie 7-dniowym.

Przed wysłaniem płatnikowi wezwania do wniesienia prośby o zwrot nadpłaty należy zbadać, czy płatnik nie zalega w podatkach lub innych należnościach, na które władza skarbowa posiada tytuły wykonawcze obcych wierzycieli.

Min. skarbu ustalił termin 14-dniowy dla wpłacenia kar pieniężnych, grzywien, wymierzonych za przestępstwa podatkowe.

Min. skarbu podkreśla w okólniku, że ujawnienie czynu przestępnego powinno być niezwłocznie stwierdzone pisemnym raportem urzędnika, który przestępstwo podatkowe ujawnił, niezależnie od spisania protokołu. Raport należy bezzwłocznie po jego spisaniu przedłożyć bezpośredniej władzy przełożonej oraz zaopatrzyć w pieczęć z datą wpływu.

Jeżeli nabycie świadectwa przemysłowego na osobę fikcyjną dokonane zostało przez osobę notorycznie uchylającą się od płacenia podatków, należy winnych pociągnąć do odpowiedzialności karnej. Ponadto w każdym przypadku stwierdzenia nabycia świadectwa na niewłaściwe nazwisko należy spisać protokół i wydać orzeczenie karne za nieposiadanie świadectwa przemysłowego przez faktycznego właściciela przedsiębiorstwa.

Do rozstrzygania wniesionych do komisji odwoławczej odwołań od orzeczeń karnych, wydanych przed dniem 1 października ub. roku, powołana jest Izba skarbowa.

Zagadnienie ustalania norm średniej zyskowności

Obowiązująca już nowa ordynacja podatkowa zawiera nowe ramy prawne, w których układać się będzie polityka praktycznego wymiaru podatków, tj. realizacja prawa skarbowego.

Dotychczas przy ustalaniu wysokości podatków, z wyjątkiem płatników, prowadzących księgi, stosowano w najszerszej mierze metodę szacunku czyli oceny na podstawie bądź oznak zewnętrznych, bądź t. zw. znajomości stosunków. Ordynacja zmienia dotychczasową metodę i stosowane przez nią środki. Zamiast oceny — wprowadza materjał faktyczny jako podstawę wymiarów. Jest to inowacja dodatnia z punktu widzenia sprawiedliwości podatkowej. Niestety, tylko częściowo odnosi się ona do tej ogromnej masy płatników, których dochody i obroty nie są widoczne z ksiąg handlowych, bo odnośni płatnicy ksiąg nie prowadzą.

W odniesieniu do płatników, nie prowadzących ksiąg, zachodzi nieodzowna konieczność szacowania obrotów bez żadnych właściwie konkretnych danych, na których szacunek ten możnaby było oprzeć. Doniedawna władzom skarbowym przychodził z pomocą przy szacowaniu obrotów — czynnik obywatelski, biorący udział w pracach organów wymiarowych. Teraz, w nowej ordynacji, jak wiadomo, czynnik ten został wykluczony i przestał istnieć. Władze skarbowe zostały pozostawione samym sobie.

Ordynacja przewiduje w takich wypadkach, gdy niema ksiąg, stosowanie norm szacunkowych. Zasady ustalania norm średniej zyskowności zostaną ujęte w specjalnym rozporządzeniu, nad którem, jak się dowiadujemy, teraz właśnie toczą się obrady w m-stwie skarbu. Zagadnienie ustalenia omawianych norm jest niesłychanie trudne. Omyłka w oszacowaniu obrotów przedsiębiorstw pewnej branży, omyłka nawet drobna stanowić będzie — ze względu na nikłe rozmiary większości naszych przedsiębiorstw handlowych — wysoki odsetek zysków kupieckich i doprowadzić może do podcięcia egzystencji niejednego przedsiębiorcy.

Trudność ustalenia norm polega na braku pewnych ścisłych kryterjów, na których możnaby zbudować wykaz tych norm. Każdy z wysuwających się tutaj sprawdzianów nastręcza rozliczne wątpliwości. Tak np. zastrzeżenia budzą kryterja zysku brutto, stosunku kosztów handlowych do obrotu, jak i kryterjum udziału poszczególnych grup towarów w ogólnym obrocie przedsiębiorstwa.

Choć nieidealne w 100 procentach, najwięcej zbliżone do potrzebnej tutaj ścisłości jest kryterjum remanentu towarów. Kupiec, prowadzący przedsiębiorstwo, musi dbać o to ,aby zaopatrzeć je w dostateczną ilość towaru oraz baczyć, aby nie gromadziły się na składzie towary, niedające się w szybkiem czasie spieniężyć. Dlatego też można mówić o pewnym stałym stosunku pomiędzy zapasem towaru a ogólnym obrotem przedsiębiorstwa.

Niewiadomo, który ze sprawdzianów spotka się z uznaniem ministerstwa. Ogólnie mówiąc, należałoby sobie życzyć, by w tej tak ważnej sprawie zagwarantowano normom dostateczną elastyczność i nie szczędzono na współpracy rzeczoznawców, mających za zadanie dostosowywanie norm do poszczególnych przedsiębiorstw.

Kronika.

W niedzielę, dnia 24-go lutego 1934 r. odbędzie się o godzinie 5-tej wieczór w Salach Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ulica Grodzka L. 43

ODCZYT

Dra Rudolfa Radzyńskiego

Wice-Dyrektora Krakowskiej Izby Przem.-Handlowej

n. t.

ROLA KUPIECTWA W CAŁOKSZTAŁCIE GOSPODARKI

Po odczycie udzielać się będzie fachowych porad w sprawie zeznań o obrocie i dochodzie, które jak wiadomo winny być złożone do 1 marca br., względnie o dochodzie do 1 kwietnia br. o ile płatnik prowadził w r. 1934 księgi handlowe.

O liczny udział członków uprasza

Wydział
Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

INOWACJE PRZY SKŁADANIU ZEZNAŃ PODATKOWYCH.

W 1935 r. przy składaniu zeznań o dochodzie, obrocie i t. p. wprowadzona będzie na podstawie nowej ordynacji podatkowej, następująca inowacja dla płatników. Do blankietów zeznań podatkowych płatnicy będą mieli prawo załączać rozmaite dokumenty, udowadniające przytoczone przez nich dane np. zaświadczenie pracodawców, wykazy ponoszonych świadczeń i t. d.

Do składania zeznań dla wymiaru podatku przemysłowego (od obrotu) i podatku dochodowego wyznaczone są następujące terminy:

a) dla osób fizycznych i spadków wakujących 1 marca każdego roku,

b) dla osób prawnych — 1 czerwca każdego roku.

Wycieczka na Targi Wiedeńskie

pociągiem pospiesznym odbędzie się dnia 10 marca br; pobyt we Wiedniu przewidziany jest do 17 marca br. z tem, że w indywidualnych wypadkach istnieje możność przedłużenia pobytu we Wiedniu do 24 marca br. Koszta wynoszą Zł. 92.50 i obejmują bilet III. klasy pociągiem pospiesznym do Wiednia i z powrotem, koszta paszportu i wiz. Członkowie Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców mogą korzystać z opustu procentowego po przedłożeniu deklaracji, którą otrzymać można w Sekretarjacie Stowarzyszenia, Grodzka 43, codziennie od godziny 4—7 wieczór.

ŻYDOWSKA ŚREDNIA SZKOŁA HANDLOWA W KRAKOWIE, UL. STRADOM L. 10.

Zawiadamia, że w sobotę dnia 23 bm. o godz. 8 wiecz. odbędzie się odczyt, n. t.: **Osobista odpowiedzialność księgowego,** wg. nowego ustawodawstwa podatkowego i karnego.

W niedzielę dnia 24 bm. o godz. 7 wiecz. p. Herman Sass, kontrolor pocztowy, wygłosi odczyt p. t.: **Poczta na usługach kupca.** Najnowsze udogodnienia dla kupiectwa. — Wstęp wolny. — Po każdym odczycie dyskusja.

KONSTYTUUJĄCE WALNE ZGROMADZENIE TOWARZYSTWA KSIĘGOWYCH W KRAKOWIE

odbędzie się we wtorek, dnia 26. lutego 1935 roku o godzinie 18.45 w sali Izby Przemysłowo-Handlowej, przy ulicy Długiej L. 1. — W razie braku kompletu odbędzie o godzinie 19.15 w tym samym lokalu drugie Walne Zgromadzenie, bez względu na ilość obecnych członków.

STOWARZYSZENIE PRZEDSTAWICIELI HANDLOWYCH W KRAKOWIE odbyło w dniu 17 b. m. przy współudziale władz nadzorczych walne zebranie, na którem uchwalono zmianę statutu w myśl wytycznych o nowem prawie przemysłowem. Potem odbyły się wybory, w wyniku których wybrany został na okres 3-letni nowy zarząd, a w jego skład weszli: Inż. Józef Weingrun jako prezes, oraz pp. Czesław Czarnecki, Mieczysław Fryling i Arnold Haber jako wiceprezesi. Ustępującemu prezesowi p. Zygmuntowi Gottliebowi w uznaniu zasług dla dobra stowarzyszenia nadaną została godność członka honorowego.

ULGA CELNA NA JABŁKA ŚWIEŻE.

W numerze 8 Dziennika Ustaw ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia br. Na zasadzie tego rozporządzenia przy wywozie niżej wymienionego towaru pobiera się za pozwoleniem Ministra Skarbu, cło zniżone w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej 53. Jabłka świeże, przywożone luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach od 15 kg do 80 kg, sprowadzane w okresie od 1-go stycznia 1935 r. do 31. marca 1935 r. włącznie — cło zniżone od 100 kg — 35 złotych.

W stosunku do towaru, który na podstawie niniejszego rozporządzenia mógłby korzystać ze zniżki celnej, lecz który z powodu braku pozwolenia został oclony bez zastosowania zniżki, może być wydane pozwolenie i zarządzony zwrot różnicy należności między cłem normalnem, a zniżonem, jeżeli:

a) zostanie ustalona przez Urząd Celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu;

b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w ciągu 30 dni od dnia ostatecznego ustalenia wyniki rewizji celnej.

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem przed uzyskaniem ulgi celnej, wówczas zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem, a zniżonem następuje na skutek podania, złożonego do Ministerstwa Skarbu w przeciągu dni 30 od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej i do podania załączyć należy kwit celny oraz dowody, stwierdzając tożsamość towaru. Za jabłka świeże, które w okresie od 1-go stycznia 1935 r. do dnia 13. lutego zostały ostatecznie odprawione z zastosowaniem zniżonego cła zł. 65

od 100 kg. różnica pomiędzy należnościami, pobranemi przy zastosowaniu cła w wysokości 65 zł. od 100 kg a należnościami, przypadającemi przy zastosowaniu zniżonej stawki celnej 35 zł od 100 kg — będzie zwrócona o ile w ciągu dni 30, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, t. j. od dnia 13-go lutego, zainteresowani złożą w właściwych urzędach celnych odpowiednie podania.

WYTWÓRCOM KRAJOWYM I KUPIECTWU POD ROZWAGĘ!

W czasie od 25-go do 10-go czerwca 1935 r. odbędą się na Śląsku tradycyjne **Szóste Targi Katowickie** urządzane staraniem Śląskiego Towarzystwa Wystaw i Propagandy Gospodarczej (Katowice, Stawowa L. 14, tel. 300-71).

Targi Katowickie dążąc od wielu lat do utrzymania w ruchu rodzimych warsztatów pracy i wzmożenia konsumpcji — współdziałają w zwalczaniu przesilenia gospodarczego, zwiększają obroty i stwarzają liczne zarobki w wielu dziedzinach. Odbywają się one w najżywszym ośrodku handlowym, tj. na Śląsku, a przemysłowcy i kupcy biorący w nich udział przygotowują sobie rynek zbytu, który we własnym ich interesie należałoby corocznie rozszerzać i powiększać.

Jest sprawą wielkiej wagi, by **krajowy towar jak najliczniej mógł wykazać na tych Targach swą dobrą jakość i zalety nietylko wobec rodzimej klienteli, lecz również wobec konkurencji i konsumentów z poza pobliskiego kordonu.**

Ten właśnie wysiłek należałoby poprzeć **zwracając szczególną uwagę naszych wytwórców, przemysłowców i kupiectwa, na potrzebę wzięcia przez nich czynnego udziału w VI. TARGACH KATOWICKICH,** aby w ten sposób przyczynili się we własnym interesie do rozszerzenia propagandy i zbytu towarów krajowych.

OBNIŻKA TARYFY ZA PRZESYŁKĘ PACZEK DO GDAŃSKA.

Poczta gdańska obniżyła opłaty za przesyłkę paczek począwszy od dnia 5 lutego br. według stawek następujących: za paczkę do 1 kilo — 30 fenigów, za paczkę od 1 kilo — 30 fenigów, za paczkę od 1 do 3 kilo — 40 fen., za paczkę od 3 do 5 kilo — 50 fenigów, za paczkę od 5 do 10 kila — 70 fen., za paczkę od 10 do 15 kilo — 95 fen., za paczkę od 15 do 20 kilo — G. 1.10. Za paczki pospieszne opłata wynosi podwójną stawkę. Opłata za dostarczenie paczki do domu wynosi: do 5 kilo G. 0.10, od wyżej 5 kilo G. 0.20.

NOWE WYDAWNICTWA.

„MŁODY OBYWATEL". Nakładem P. K. O. ukazał się pierwszy numer nowego miesięcznika społecznego pod nazwą: „Młody Obywatel". Pismo prezentuje się doskonale zarówno pod względem treści, jak i szaty zewnętrznej. Wydawnictwu, które podjęło się zadania wychowania młodego pokolenia w ideologji państwowej, życzyć należy pełnego powodzenia.

Adres Redakcji i Administracji: P. K. O., Wydział Ekonomiczny, Warszawa, ul. Jasna 9.

WAŻNE ZARZĄDZENIE W SPRAWIE UPROSZCZONYCH KSIĄG HANDL.

Okólnikiem z dnia 24 stycznia 1935 r. L. D. 2041/1/35 ministerstwo skarbu wyjaśniło, iż zaświadczanie uproszczonych ksiąg handlowych i gospodarczych dokonuje się w zasadzie tylko w roku, poprzedzającym okres rachunkowy ,na który mają być założone, przyczem zaświadczenie powinno nastąpić w dniu przedstawienia ksiąg do poświadczenia.

Przy pierwszem założeniu ksiąg uproszczonych przez przedsiębiorstwa oraz właścicieli nieruchomości budynkowych, zaświadczanie ksiąg może się odbyć w każdym czasie, nawet w środku miesiąca, z tem, że zapis yw księgach będą służyć za podstawę dla wymiaru podatków jedynie od daty zaświadczenia tych ksiąg.

Wyjątkowo w roku 1935 ministerstwo skarbu zarządziło, aby władze skarbowe nie kwestjonowały zapisów, dokonanych od początku roku do daty zaświadczenia tych ksiąg, o ile zaświadczenie nastąpi do dnia 15 lutego 1935 r.

Do zaświadczania ksiąg (opłata wynosi 5 złotych) uprawnione są władze skarbowe II lub I instancji (Izby skarbowe lub urzędy skarbowe) oraz organy samorządu gospodarczego (izby przemysłowo-handlowe, izby rzemieślnicze).

Jednocześnie we wspomnianym powyżej okólniku ministerstwo skarbu podało do wiadomości podległych władz między innemi wzór uproszczonej księgi handlowej (wraz z objaśnieniami), opracowany przez Izbę Przemysłowo - Handlową w Warszawie dla przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, zaaprobowany przez ministerstwo skarbu reskryptem z dnia 14 grudnia 1934 r. L. D. V. 43268/1/34.

czeń, o ile te wiadomości były zastrzeżone przez zakład jako poufne, lub ich ujawnienie może narazić zakład na szkodę; 6) nie udzielać ubezpieczającemu ani ubezpieczonemu żadnych korzyści i wynagrodzenia za pośredniczenie; 7) uiszczać opłaty za nadzór nad działalnością, które to opłaty ustala minister Skarbu. Ten obowiązek ciąży też na pomocnikach i maklerach.

Jaka jest odpowiedzialność dyscyplinarna?

W razie naruszenia przez pośrednika ubezpieczeniowego przepisów prawnych, obowiązków staranności sumiennego kupca lub zasady dobrej wiary, oraz w przypadku świadomego zatrudnienia pomocnika, do którego został zastosowany przepis dotyczący zakazu zatrudniania pomocnika, może być orzeczona kara dyscyplinarna w postępowaniu dyscyplinarnem, które unormowane jest w rozporządzeniu.

Jaka jest odpowiedzialność karna?

Rozporządzenie przewiduje karalność administracyjną pewnych naruszeń przepisów rozporządzenia w szczególności np. w razie wykroczenia przeciw zakazowi zatrudniania pomocnika albo wykonywania zawodu maklera bez zezwolenia.

Jakie są zasady wejścia w życie rozporządzenia?

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1935 r. Od tego dnia zakłady ubezpieczeń obowiązane są w ciągu dwóch miesięcy zgłosić do rejetru zatrudnionych u siebie ajentów, a jeżeli władza nadzorcza w ciągu 3 miesięcy od daty otrzymania zgłoszenia nie zawiadomi zakładu o odmowie wpisu, uważa się, że wpis został dokonany. Osoby nie zgłoszone do rejestru i nie wpisane tracą prawo do pośredniczenia ubezpieczeniowego. Osoby wpisane do rejestru obowiązane są w ciągu 2 miesięcy od daty zawiadomienia ich o wpisie zgłosić władzy nadzorczej swych pomocników. Maklerzy winni w ciągu 3 miesięcy od dnia 1 stycznia 1935 r. wnieść do władzy nadzorczej podanie o udzielenie zezwolenia na dalszą działalność, w przeciwnym razie tracą prawo do wykonywania zawodu z upływem tego terminu.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na początku nowego roku obrotowego.

Jeżeli umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie stanowi inaczej, natenczas rokiem obrotowym spółki jest rok kalendarzowy (art. 245 K. H.).

Wobec ukończenia roku kalendarzowego 1934 zarządy spółek z ogr. odp., o ile rok kalendarzowy był rokiem obrotowym spółki, winny przystąpić do następujących czynności:

W myśl art. 246 K. H. zarząd winien w ciągu

2 miesięcy po upływie roku obrotowego (a więc najdalej do 28 lutego) sporządzić i udostępnić spólnikom oraz złożyć organom nadzorczym (zgromadzeniu spólników, radzie nadzorczej etc.) bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek zysków i strat za rok ubiegły oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności spółki w tym okresie. Dokumenty te powinny być podpisane przez wszystkich członków zarządu (o ile zarząd jest wieloosobowy), a odmowa podpisu powinna być umotywowana.

W wypadkach, kiedy spółka rozpoczęła działalność w drugiej połowie roku obrotowego (n. p. po 1 lipca), można rachunki i sprawozdania za ten okres czasu połączyć z rachunkami za rok następny (a więc 1935).

Przy sporządzaniu bilansu należy stosować zasady wymienione w art. 247 K. H .i nast.

W ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrotowego (a więc najdalej do 30 kwietnia (powinno się odbyć zwyczajne zgromadzenie spólników, którego przedmiotem powinno być (art. 223 K. H.):

1. rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły,

2. powzięcie uchwały o podziale zysków lub o pokryciu strat, jeżel iumowa spółki przekazuje sprawy te zgromadzeniu spólników,

3. udzielenie władzom spółki pokwitowania z wykonania przez nie obowiązków,

przyczem w sprawach powyższych piśmienne głosowa-

nie jest wyłączone, a nadto przedmiotem zgromadzenia mogą być także inne sprawy.

Zgromadzenia spólników odbywają się w miejscu siedziby spółki, jeżeli umowa spółki nie wskazuje innych miejsc w granicach państwa (art. 225 K. H.), a zgromadzenie zwołuje zarząd za pomocą listów poleconych, wysłanych przynajmniej na 2 tygodnie przed terminem zgromadzenia (art. 226, 229 K. H.). W zaproszeniu należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce zebrania, tudzież szczegółowy porządek obrad, w wypadku zamierzonej zmiany umowy spółki należy wskazać treść zamierzonych zmian.

Uchwały zgromadzenia w myśl art. 239 K. H. powinny być wpisane do księgi protokółów i podpisane przez obecnych lub przynajmniej przez przewodniczącego i osobę prowadzącą protokół. Protokół winien odpowiadać wymogom art. 239 § 2 K. H.

Jeżel iprzedmiotem porządku obrad będą m. in.:

a) zmiana umowy spółki (art 254 K. H.),

b) przystąpienie nowego spólnika do spółki oraz objęcie udziału w oznaczonej wysokości (art. 256 K. H.)

c) uchwała spólników o rozwiązaniu spółki. lub o przeniesieniu siedziby zagranicę

natenczas uchwały spólników w przedmiocie powyższych spraw do swej ważności wymagają zaprotokółowania przez notarjusza.

Według art. 238 K. H. głosowanie jest jawne. Tajne głosowanie zarządza się przy wyborach, oraz nad wnioskami o usunięcie członków władz spółki lub likwidatorów, o pociągnięcie ich do odpowiedzialności, jak również w sprawach osobistych. Pozatem należy zarządzić tajne głosowanie na żądanie choćby jednego z obecnych.

W razie zatwierdzenia przez zgromadzenie spólników zarząd spółki w ciągu 2 tygodni złoży sądowi rejestrowanemu oraz ministerstwu przemysłu i handlu bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdania oraz odpis uchwały zgromadzenia spólników (art. 252 K. H.).

Jeżeli kapitał zakładowy spółki przewyższa kwotę 250.000 zł. zarząd w terminie powyższym ogłosi bilans oraz rachunek zysków i strat w pismach przeznaczonych do ogłoszeń spółki.

Jeżeli bilans, sporządzony przez zarząd, wykaże straty, przewyższające sumę kapitału zapasowego i rezerwowego oraz połowę kapitału zakładowego, wówczas zarząd obowiązany jest bezzwłocznie zwołać zgromadzenie spólników celem powzięcia uchwały co do dalszego istnienia spółki (art. 253 K. H.).

W wypadku uchwalenia jakiejkolwiek zmiany umowy spółki zarząd zgłosi zmiany do rejestru handlowego (art. 254 K. H.) a przed zarejestrowaniem zmiana umowy nie ma skutków prawnych.

Przedawnienie wierzytelności pracowników z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Główny Inspektor Pracy skierował do Inspektorów Pracy wszystkich okręgów okólnik Nr. 21 z daty 9 sierpnia 1934 r. następującej treści:

„Nowy Kodeks Zobowiązań (Dz. U. R. P. z 1933 roku Nr. 82, poz. 598) wprowadza jednolite dla całego Państwa i dla wszystkich kategoryj pracowników przepisy, dotyczące przedawnienia wierzytelności pracowników z tytułu wynagrodzenia za pracę. Przepisy te, zawarte w art. 284 Kodeksu Zobowiązań, brzmią, jak następuje: **„Z upływem lat trzech ulegają przedawnieniu wierzytelności pracowników z tytułu wynagradzenia za pracę i zwrotu poniesionych wydatków, tudzież wierzytelności pracodawców z tytułu udzielonych zaliczek“. Przedawnienie to następuje, chociażby praca trwała w dalszym ciągu (art. 286 K. Z.).**

Art. 473 K. Z. wprowadza termin zawity (prekluzyjny) dla dochodzenia sądowego roszczeń, wynikających z umowy o pracę. W myśl przepisów tego artykułu pracodawcy i pracownicy nie mogą dochodzić sądownie roszczeń, wynikających z umowy o pracę, po upływie roku od dnia zakończenia stosunku pracy.

Przepisy art. 284 i 473 K. Z. wstąpiły w miejsce dotychczasiwych przepisów o przedawnieniu, zawartych w kodeksach cywilnych, które zobowiązywały w poszczególnych b. dzielnicach, pozostały natomiast w mocy przepisy specjalne, dotyczące przedawnienia, zawarte w ustawach szczególnych z zakresu ochrony pracy, jak np. postanowienia art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1933 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych, w myśl których roszczenia pracownika o wynagrodzenie z tytułu nieprawnego rozwiązania umowy przedawniają się w terminie sześciomiesięcznym, oraz analogiczne postanowienia art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o umowie o pracę robotników.

Należy zaznaczyć, że przepisy Kodeksu Zobowiązań stosują się do umów o pracę, istniejących w dniu wejścia w życie tego Kodeksu, po upływie roku od dnia wejścia w życie Kodeksu, czyli od dnia 1 lipca 1935 roku.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.